

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Michala Mazance, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 219, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem ve Strakonících**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. 8 C 293/2014, ve věci žaloby o zaplacení 1 150 Kč s příslušenstvím: žalobce **SporkNeT s. r. o.**, se sídlem Blatná, Tichá 338, zastoupeného Mgr. Janem Hoškem, advokátem se sídlem Strakonice, Sokolovská 980, a žalované **M. P.**,

t a k t o :

I. Příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. 8 C 293/2014, o zaplacení částky 545 Kč s příslušenstvím z titulu vyúčtovaných servisních poplatků, **je soud**.

II. Usnesení Okresního soudu ve Strakonících ze dne 12. 1. 2015, čj. 8 C 293/2014 - 9, **se** v části, kterou bylo rozhodnuto o zastavení řízení ve vztahu k žalobě na zaplacení částky 545 Kč s příslušenstvím za vyúčtované servisní služby, **zrušuje**.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, doručeným dne 24. 1. 2017, se Český telekomunikační úřad (dále jen „ČTÚ“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“) mezi ním a Okresním soudem ve Strakonících ve věci žaloby vedené u Okresního soudu ve Strakonících pod sp. zn. 8 C 293/2014, o zaplacení částky 1 150 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého soudního spisu a spisu ČTÚ (ČTÚ 7 474/2015) vplynuly následující skutečnosti:

Návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu se žalobce domáhal vůči žalované zaplacení částky 1 150 Kč z titulu datových služeb, poskytnutých v období dubna až srpna 2014 (celkem pět faktur, znějících na částku 230 Kč). Okresní soud ve Strakonících platební rozkaz nevydal a usnesením ze dne 12. 1. 2015, čj. 8 C 293/2014 - 9, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena ČTÚ (výrok II.); současně rozhodl i o nákladech soudního řízení (výrok III.). Z odůvodnění tohoto usnesení je zřejmé, že soud vycházel z názoru, že služby poskytnuté žalobcem žalované mají charakter služeb elektronických

komunikací. Jedná se tedy o spor plynoucí z poskytování komunikačních služeb, ve smyslu § 7 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“). Takový spor nespadá do pravomoci soudů v občanském soudním řízení, vymezené v § 7 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ale do pravomoci ČTÚ. Zde soud odkázal na ustanovení § 108 odst. 1 písm. g) zákona o elektronických komunikacích a § 129 odst. 1 citovaného zákona, z nichž plyne, že příslušným k rozhodování sporů, týkajících se povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě, je právě ČTÚ. Pro neodstranitelnou překážku řízení proto, ve smyslu § 104 odst. 1 o. s. ř., rozhodl o zastavení řízení a postoupení věci příslušnému orgánu. Ve spisu ČTÚ je založena kopie *Smlouvy o poskytování datových služeb č. 21889*, uzavřené dne 1. 8. 2013 mezi žalobcem a žalovanou. Z jejího bodu a) se podává, že předmětem smlouvy je zajištění přístupu žalované do sítě internet, za podmínek stanovených touto smlouvou a Všeobecnými smluvními podmínkami žalobce. Za tyto služby se žalovaná zavázala hradit měsíčně 190 Kč (bez DPH), z čehož částka 90 Kč připadá na „*servisní poplatek*“ [bod d) smlouvy]. Podle bodu e) se k účtovaným částkám připočítává DPH ve výši 21%. Z přiložených kopií faktur dále vyplývá, že částka „*servisní poplatek*“ byla účtována odděleně od další položky („*WIFI 1 4Mbit*“). Zástupce žalobce dále, na základě výzvy ČTÚ, přípisem ze dne 27. 4. 2016 sdělil, že položka „*servisní poplatek*“ představuje „*paušální podíl zákazníka na nákladech na údržbu sítě*“.

ČTÚ ve svém návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu uvedl, že nesouhlasí s právním názorem vysloveným ve shora uvedeném usnesení okresního soudu, dle kterého celá žalovaná částka představuje nezaplacenou cenu za služby elektronických komunikací. Uvedl, že jeho rozhodovací pravomoc je zákonem o elektronických komunikacích [§ 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1] vymezena tak, že rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné a účastníkem (popřípadě uživatelem) na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. V tomto smyslu namítl absenci podmínky věcného vymezení sporu v případě nárokovaného *servisního poplatku*, neboť v této části se spor netýká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Dle názoru ČTÚ účtovanou službu „*servisní poplatek*“ nelze považovat za službu elektronických komunikací ve smyslu ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, neboť se nejedná o poplatek za poskytování služeb, spočívajících zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací či přenosových sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání. Má za to, že jde o plnění vyplývající z běžného soukromoprávního vztahu; k rozhodování sporů vzešlých z těchto vztahů jsou povolány soudy. Vzhledem k tomu, že ve zbytku nárokované pohledávky ČTÚ svou rozhodovací pravomoc nepopírá, navrhl, aby zvláštní senát vyslovil, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu ve Strakonici pod sp. zn. 8 C 293/2014, pokud jde o částku 545 Kč za vyúčtované *servisní poplatky*, je soud; zároveň navrhl, aby shora uvedené usnesení okresního soudu bylo v odpovídající části zrušeno.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích Český telekomunikační úřad rozhoduje spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost (§ 7) na straně jedné, a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě.

Zvláštní senát v usnesení ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, dostupném na www.nssoud.cz, vyložil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129

odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobního a věcného předpokladu.

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů) a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí „*služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*“. Osoba účastníka musí splňovat charakteristiku stanovenou v § 2 písm. a) zákona o elektronických komunikacích („*účastníkem se rozumí každý, kdo uzavřel s podnikatelem poskytujícím veřejně dostupné služby elektronických komunikací smlouvu na poskytování těchto služeb*“), popřípadě osoba uživatele musí splňovat charakteristiku stanovenou § 2 písm. b) zákona o elektronických komunikacích („*uživatel se rozumí každý, kdo využívá nebo žádá veřejně dostupnou službu elektronických komunikací*“).

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je základní povinností účastníka respektive uživatele veřejně dostupné služby dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Nejprve se zvláštní senát zabýval tím, zda byl naplněn věcný předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tedy zda se spor týká povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě.

Zvláštní senát sdílí názor navrhovatele, že část fakturované služby, označenou jako „*servisní poplatek*“, vskutku nelze považovat za službu elektronických komunikací, ve smyslu ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích (viz výše). Z obsahu Smlouvy o poskytování datových služeb č. 21889, vystavených faktur i sdělení žalobce jasně vyplývá, že jde o částku představující podíl odběratele služeb elektronických komunikací (žalované) na údržbě technické infrastruktury, umožňující využívání těchto služeb. Na rozdíl od vlastního poskytování internetového připojení a zpřístupnění na něj navázaných služeb (*přenosu signálů po sítích elektronických komunikací*) tedy nejde o poskytování služeb elektronických komunikací, ve smyslu zákonné definice, podávající se z ustanovení § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ale o službu založenou na základě běžného občanskoprávního vztahu. V typově obdobném případě zaujal zvláštní senát stejné stanovisko již ve svém usnesení ze dne 29. 4. 2016, čj. Konf 4/2015 - 29 (dostupném na www.nssoud.cz), přičemž neexistují důvody, pro které by se měl od tohoto právního názoru v nyní posuzované věci jakkoli odchýlit.

Lze tedy uzavřít, že rozhodování ve věci sporu o zaplacení vyúčtovaných servisních poplatků zákon ČTÚ nesvěřuje, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Výrokem I. proto zvláštní senát rozhodl, že příslušný k vydání rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu ve Strakonici pod sp. zn. 8 C 293/2014, o zaplacení částky 545 Kč s příslušenstvím z titulu vyúčtovaných servisních poplatků, je soud.

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu v rozsahu uvedeném ve výroku II. tohoto usnesení.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud ve Strakonících ve výše uvedeném rozsahu pokračovat v původním řízení o podané žalobě.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 25. května 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu